

tució d'una fundació, l'August Thyssen Hütte, SA, es reconstituí. Al consell de la fundació figuraven grans industrials alemanys i fins el nou conseller Konrad Adenauer. Mentre que, a mida que les autoritats aliades autoritzaven les fusions, la comtessa de Zichy aportà a l'August Thyssen Hütte els títols necessaris per a ser majoritària en altres siderúrgies com la Niederrheinische Hütte i la Deutsche Edelstahlwerke.

Sota la direcció d'un fidel alt empleat, el Dr. Hans Günther Sohl, la producció d'acer dels Thyssen recobrà i fins i tot superà la producció d'abans de la guerra.

Quant a una altra branca dels Thyssen, la del germà de Fritz, Heinrich, el pare de l'actual baró Von Thyssen, jugà la carta de països més o menys neutrals. Es casà amb una aristòcrata hongaresa i obtingué una baronia de l'imperi austríac. Diversificà després les seves inversions, sobretot a la banca i al sector navilier i s'establí a Holanda, a Groeningen, on el 1921 nasqué Hans Heinrich, baró Thyssen Bornemisza. El 1947 succeí el seu pare en un imperi que, tot i tenir les bases econòmiques en les empreses del *konzern* familiar, patia les conseqüències dels problemes del grup dels Thyssen, a les drassanes de Bremen, a les mines del Ruhr. Com la resta de la família, es pogué refer i anà construint una major fortuna en el sector navilier i els sectors bancaris, a més d'invertir fortament al ram de la construcció als Estats Units. El TBG (Thyssen Bornemisza Group) el calculen en un valor de 200.000 milions de pessetes, engloba 60 indústries i companyies a 11 països diferents i ronda la xifra de 1.750 milions de dòlars.

Oficialment, els seus guanys són només de 37 milions de dòlars anuals, fet que ha portat a algunes especulacions frívoles sobre si el baró estaria negligint els negocis per la seva notòria afició al col·leccionisme, de quadres i de mullers. És desconèixer el món dels negocis i l'habilitat extrema dels advocats especialistes a evitar (no a evadir) impostos. Habilitats de què tampoc manca el baró, que ha demostrat ser un negociador molt dur a l'hora de prestar la seva col·lecció a Espanya. Sembla que en treurà 20.000 milions de pessetes i a més, seguint en això els passos del seu pare, un gran títol nobiliari, el quasi premonitori de Duque del Buen Retiro. □

EL BARÓ HA GASTAT VUIT-CENTS MILIONS DE PESSETES EN DONES DE PESSETES EN DONES

Senyora Von Thyssen

Les col·leccions de quadres del baró Von Thyssen són conegudes pel seu valor. Però l'art no és l'única despesa del baró. Quatre costosos divorcis en són l'altre.

A l'esquerra, Tita Cervera, cinquena dona del baró, amb qui va conviure quatre anys abans de casar-se. A la dreta, el baró amb dos dels fills dels matrimonis anteriors.

Oscar Montferrer

Des dels seus 67 anys, Hans Heinrich Von Thyssen Bornemisza té moltes coses a explicar. Conegut arreu del món per l'extensa col·lecció de pintures que porta el seu nom, és el responsable directe del redreçament d'un imperi econòmic assolat per la segona guerra mundial. Les diferents etapes de la seva vida es poden explicar mitjançant les inversions en aquesta o aquella activitat, en les quals acostuma a reeixir. Però no tot són victòries i el baró Thyssen ho sap. A més de les pintures, en les quals gasta uns trenta milions de lliures a l'any, hi ha alguna cosa més per la qual ha de pagar: les dones.

Des de 1939, any en que contragué matrimoni per primera vegada, cinc han estat les dones que s'han agenollat amb ell davant un capellà.

La primera muller de Von Thyssen fou la princesa austríaca Theresa von Lippe. D'aquest matrimoni nasqué un

fill, Georg-Heinrich, que avui és un dels executius del Thyssen Bornemisza Group (TBG). El primer enllaç del baró es dissolgué set anys més tard amb el divorci, amb la segona guerra mundial ja acabada i un horitzó econòmic incert.

La segona esposa, la model Nina Dyer, defugí la formalitat social i conduí el baró a la rauxa. Els resultats són prou aclaridors: en els deu mesos que romangueren casats, ella rebé del seu espòs una illa al Carib, una pantera negra, dos cotxes amb les claus d'or i altres detallets per l'estil. Per arrodonir-ho, amb la concessió del divorci, Nina Dyer rebé un milió de lliures esterlines.

El tercer enllaç tampoc fou convencional. La també model Fiona Campbell-Walter fou mare de dues nenes en els quatre anys en què fou senyora de Thyssen, però acabà per fugir amb Aleksander Onassis, el fill del famós armador grec. Segons declarà, després d'uns mesos de matrimoni, el baró la tancà a la residència de Saint Moritz,

on fins i tot hi havia vigilants. Ningú no s'estranyà que fugís. El cost econòmic del divorci s'elevà a les dues-centes disset mil lliures esterlines, que podrien arribar fins les quatre-centes disset mil si no es casava.

Denise Shorto, jove, bellíssima i brasilerera, fou la quarta senyora de Thyssen. Com ja era habitual, també per a ella el matrimoni fou una rendible operació econòmica. Els dos milions i mig de lliures esterlines que re-

bé serviren per compensar les desgràcies a què, segons ella, el baró l'havia abocat.

El cinquè, i de moment últim, matrimoni de Hans Heinrich van Thyssen és el més conegut. Fent bo allò que el dimoni sap més per vell que no per dimoni, el baró ha fet de les cinquenes noces el fruit d'una reflexió. El primer encontre entre l'alemany i Carmen Tita Cervera, la nova esposa, es produí l'any 81 a Sardenya, en la regata Cos-

ta Esmeralda promoguda per l'Aga Khan. Tita, pintora amateur, era viuda de l'actor Lex Barker, que s'havia fet popular interpretant el paper de Tarzan. Després de quatre anys de convivència, el baró acceptà casar-se de nou.

Ara per ara, Carmen Cervera, Miss Espanya 61, gaudeix de la confiança del sexagenari alemany i l'ajuda a gestionar els múltiples destins de les obres que el baró col·lecciona. □

BIOGRAFIA SELECTA DE LA BARONESSA THYSSEN

La irresistible ascensió de Carmen

La biografia de la catalana Carmen Cervera, actual esposa d'un dels cinc homes més rics del món, sembla extreta dels guions de «Dallas» o «Dinastia». Després de tota una vida envoltada de marits, amants, «paparazzi» i escàndols, ha aconseguit portar a l'altar l'arxi-milionari baró Von Thyssen i relacionar-se amb tota la noblesa europea. Tot un conte de fades amb «happy end» inclòs.

Carme Gibert

Carmen Cervera i Fernández va néixer el 1943 al nucli antic de Barcelona, i no el 1948 com ella ha afirmat al llarg de molts anys. És filla d'un enginyer industrial, Enric Cervera, i una dona imponent i maquiavèlica, Carmen Fernández. Tita, com l'anomenen amics i familiars, va viure una infància còmoda i luxosa al si d'una família bé de la burgesia barcelonina. Quan ella tenia cinc anys, els seus pares van separar-se. Enric Cervera, el

pare, va quedar-se a la casa del carrer de Balmaes amb l'únic germà de Carmen, Guillermo. Ella i la mare van traslladar-se a un pis del Turó Park.

La nostra baronessa no va destacar precisament per la seva intel·ligència i bona conducta en totes les escoles per a senyoretes per on va passar. Va anar al parvulari del Liceu Francès de Barcelona, al Sagrat Cor de Madrid i, més tard, a l'escola Lestonnac de Barcelona, d'on va ser expulsada per ser mala estudiant i per banyar-se impúdicament a la piscina de l'escola. Després de l'ex-

pulsió, la seva mare va decidir portar-la a l'escola de monges americanes Marymount, centre d'estudis de totes les nenes riques de Barcelona.

Sembla ser que ja aleshores era una noia amb molts pretendents. A les cinc, quan acabaven les classes, una munió d'adolescents l'esperaven per poder sortir amb ella. La llista de *noviets* és interminable: Ramon San Martín, Pablo Ara, Jesús Andrés, Manuel Pierre, Mario Llonch, Antonio Parés... Tots ells se la rifaven i feien cua per anar a passejar amb ella i allunyar-la de la mi-

Tita, al costat del poder.